

Toto číslo Vosk(n)ovin je věnováno Ále Čtveráčkové, naší kamarádce a báječné divadelnici s velkým srdcem.

Vo(sk) Randuli k představení Divotvorný hrnec

Kdo by neznal tuhle pohádkovou komedii. Ostatně – sám jsem v ní kdysi hrál jednoho černocho v davu. A i když jsem se tomu bránil, tajně jsem doufal, že divadelníci ze souboru Klicpera z Chlumce nad Cidlinou přivezou hravé a odlehčené představení, neboť původní předloha mi i po letech, nebo právě po letech, připadá malinko vyčpělá a naivní, takže jsem předpokládal, že úspěch zaručí spíše forma, nikoli obsah.

Nechápejte mě špatně – Divotvorný hrnec ve své muzikálové podobě umí zaujmout. Chlumečtí se bravurně vypořádali s hudební a pěveckou stránkou díla – disponují skvělými zpěváky a zpěvačkami a rovněž skvělým živým doprovodným hudebním tělesem. Všem to dohromady ladí a použité mikrofony dle mého soudu nikomu a ničemu neublížily. Hudba a zpěv jsou vůbec tím, co na představení upřímně oceňuji jako velmi zdařilé a naprosto pomijím titěrné chybičky (třeba častá ilustrace textu písní rukama). Některé pěvecké výstupy byly vskutku profesionální – silné a pevné hlasy, zvuchý a sladěný doprovod, líbivé aranžmá.

Divotvorný hrnec je samozřejmě znám také díky vtipným a britkým monologům vodníka Čochtana. Chlumecký Čochtan byl skvělý. Sice podle mého málo spolupracoval s ostatními postavami a místy byl už moc upovídáný, ale to částečně vyplývá z podstaty postavy samotné a částečně je to poplatné striktnímu dodržování původního pojetí postavy i celé hry. Ono „striktní dodržování původního pojetí“ je vůbec na škodu celému jinak velmi zdařilému počínu – divák má pocit, že se celá ta velká skupina lidí neustále honí a namáhá, aby všechno řekla, jak a kdy má, aby se neuhnulo od svatostánku předlohy a aby těch pár „modernizujících“ výstřelků nikdo proboha nebral jako znesvěcení. Osobně si myslím, že „pohádková komedie“ má naopak dovoleno hrát si a být veselá – a tyto dva aspekty mi trochu chyběly. A to byl také možná důvod, proč představení místy ztrácelo rytmus a švih.

Hlavním pocitem, který jsem si z představení odnášel, bylo nakažlivé nadšení všech herců, radost a odvaha, s jakou se pustili do tak nelehkého úkolu, celková pestrobarevnost a živost. Přál bych jim, aby si dodali kuráže a vymysleli více gagů a „odklonů“, jakým byl kupříkladu výstup dvou úřednic s brýlemi, protože těmi se dostávají blíže k dnešnímu divákovi, těmi překonávají sklo terária myšlenek první poloviny minulého století – a díky takovému přístupu se budou sami ještě více bavit a my s nimi.

Rozhovor s Přemyslem Pokorným, jednou z nejnovějších posil divadelního souboru Jiřího Voskovce

Jak ses dostal do kolektivu sázavských ochotníků?

U mě to bylo jednoduché, protože mě do souboru přivedla má současná přítelkyně, která v něm působí již třicet let.

Kde jste se seznámili?

Seznámili jsme se ve Zruči nad Sázavou na hudební akci, kde vystupovala s uskupením Sekundečky. Já jsem tam byl s naší kapelou Cepáci. Velice mě zaujala zjevem i zpěvem, tak jsem ji oslovil.

Jaký máš k divadlu vztah?

Obecně velice kladný, divadlo mě baví. Jezdím na něj, kupuji si lístky (*smích*). Nemám vyhraněný žánr. Samozřejmě komedie jsou takové oddechovky, ale rád se podívám i na klasiku i na detektivní hry.

A jaký máš pocit, když stojíš na jevišti?

Baví mě to, ale mám takový pocit, že mi to nejde (*smích*). Hra Hašler... je mou první zkušeností, předtím jsem v ničem nehrál. Vlastně ve školce, ve hře Zajíček ve své jamce jsem hrál zajíčka (*smích*).

Existuje nějaká Tvá vysněná role?

Ne, to rozhodně ne. Ani netuším, na jakou roli bych se hodil. Původně jsem i na Hašlera byl přemluven s tím, že budu hrát pouze němou roli.

Takže zažíváš na jevišti trému? Máš nějaký osvědčený recept proti ní?

S trémou bojuji vždycky, jelikož už deset let hraji v kapele, kde i zpívám. Trému jsem měl pokaždé a pomůže mi akorát panák před představením (*smích*).

A letošní závěrečná otázka, jak vzpomínáš na své osmnácté narozeniny?

Osmnácté narozeniny si dobře pamatuji. Připravila mi je moje matka, u nás doma v Kutné Hoře. Řekla mi, ať si pozvu kamarády i kamarádky, udělala chlebičky a otec nakoupil alkohol. Takže to bylo příjemné překvapení.

Za oponou čekají

Divadlo Stodola, o.s., Jiřkovice

Rebelové ze Stodoly

(režie **Marek Šudoma**, choreografie **M. Šudoma a M. Mášová**)

Muzikálová hra dle slavné filmové předlohy. Jedná se o příběh vojáků na útěku za svým snem o svobodě a jejich setkání s maturantkami, které hledají svou lásku. Vše na pozadí událostí srpnové okupace roku 1968, s nadsázkou a humorem, ale i lehkým mrazením v zádech.

www.divadlostodola.eu

Příští týden se můžete těšit

DK Českokrumlovská scéna, z.s.

Fimfárium

(režie **Jaroslav Kubeš**, hudba **Otakar Votýpka**)

Divadelní představení na motivy pohádek z Fimfára Jana Wericha. Předlohou byly čtyři pohádky, ke kterým soubor přidal hraní si, a vzniklo rodinné divadlo, kde si na své přijdou jak děti, tak dospělí.

www.new.ck-scena.cz

...a v neděli za pohádkou

Divadelní spolek Svatopluk, Benešov

Rozum a štěstí

Klasická pohádka dle předlohy Jana Wericha vypráví o tom, jak pasáček vepřů díky rozumu a štěstí k princezně přišel.

www.divadlosvatopluk.cz

Chybí vám nějaké číslo Vosk(n)ovin nebo jste ho snad ztratili? Snadná pomoc!

Všechna vydání budou postupně zveřejňována na webových stránkách a facebooku Divadelního souboru Jiřího Voskovce na odkazech:

www.divadlo-sazava.cz

www.facebook.com/dsjv.sazava

Pokud vás k dění přehlídky cokoliv zajímá nebo chcete vyjádřit svůj názor na hru Rebelové ze Stodoly, napište nám na redakční e-mail vosknoviny@seznam.cz

Partneři a sponzoři přehlídky

FCC ČR 🎵 Komterm, a.s. 🎵 KAVALIERGLASS, a.s. - Sázava 🎵 Martina Štědrová 🎵 Daniel Vágnér 🎵 DASKO Stavebniny, s.r.o. 🎵 SB Omega 🎵 MUDr. Gúbelová 🎵 MUDr. Šedová 🎵 Štěpánka Fialová 🎵 ZV Kavalier 🎵 VF Electric 🎵 Erik Geuss 🎵 Střechy Novotný, s.r.o.v 🎵 STEON, s.r.o. 🎵 Papírnictví Poklop - Procházka 🎵 ConSalt s.r.o. 🎵 Hostinec za vodou 🎵 Řeznictví Polesný 🎵 Květinka Ilona 🎵 Petr Kovačka 🎵 Cukrárna Lonská 🎵 Kiosek pod vrbou 🎵 MM reality Konopásek Horyna 🎵

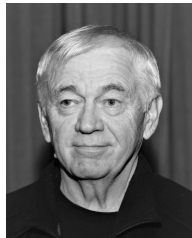
**Mecenáš Vosk(n)ovin
Luxusní papíry.cz**

VE ZPĚTNÉM ZRCÁTKU

Divadelní soubor Klicpera z Chlumce nad Cidlinou čítá více než 40 členů. Ochotnické divadlo má v Chlumci dlouholetou tradici, jako první vznikla již v roce 1921 Jednota Klicpera. Důležitým milníkem pro současný soubor byl rok 2006, kdy se v Chlumci otevíralo nové divadlo, které poskytlo souboru pro jeho činnost důstojné prostory.

Divotvorný hrnc je komedie, jejíž děj začíná, když český přistěhovalec Josef Maršálek koupí část pozemku, aby tam mohl ukrýt hrnc se zlatem, který si „vypůjčil“ od jihočeského vodníka Čochtana. Doufá, že tak zbohatne a obstará věno pro Káču. Rozpoutá tím řadu peripetií, které skončí pohádkovým happy endem.

www.dsklicpera.eu

Rozhovor s Jaroslavem Málkem, režisérem hry Divotvorný hrnc a zároveň představitelem vodníka Čochtana

Jak jste přišel na hru Divotvorný hrnc?

Jednoduše, miluji Wericha a o Divotvorném hrnci přemýšlím tak deset let.

Co Vás inspirovalo zinscenovat ho právě teď?

Máme u nás také divadelní přehlídku, jmenuje se Klicperův Chlumeč a jedná se o přehlídku veseloher. Loni proběhl sedmdesátý ročník. Před jedenácti lety jsme uvedli hru Někdo to rád horké, u příležitosti otevření divadla po rekonstrukci, ve které hrál celý soubor. Jinak jsme v souboru režiséři dva a premiéry střídáme ob

rok. Chtěl jsem ale, aby na tom sedmdesátém ročníku hrál opět celý soubor najednou. A her, ve kterých může být čtyřicet pět lidí zase není tolik.

Objevil jste se i na jevišti, a to v roli vodníka Čochtana. Cítíte se lépe jako herec nebo dáváte přednost režii?

Hraji už málokdy, ale tady to byla nutnost, protože nemám typové člověka, který by to mohl zahrát. Kdybych měl, nechal bych si jenom režii. Lépe se ale cítím jako herec, jelikož jsem režisérem spíš z donucení a nebaví mě to, nedělám to rád.

Čochtana je velmi náročnou rolí, především textově. Neměl jste s učením problém?

Neměl, polovina toho textu je improvizace. Nesáhli jsme po klasické knize, ale čerpali jsme z textů z Werichovy pozůstalosti a máme tak asi pět verzí, což by vydalo na čtyřhodinové představení. Nehrajeme všechno, bylo třeba hodně škrtnat, ale máme několik verzí a vybíráme podle toho, jak se publikum baví a reaguje. Podle toho více krátíme nebo prodlužujeme.

Jak dlouhou dobu vám zabralo zkoušení Divotvorného hrnce?

Hru jsme zkoušeli přes rok a dnes šlo o desátou reprízu. Počítáme, že repríz bude tak padesát, šedesát.

Rozhovor s Věrou Kmoníčkovou, představitelkou Zuzany

Jaká byla Vaše cesta k souboru Klicpera?

K souboru jsem se dostala až ve svých čtyřiceti letech. Odrostly mi děti a já se rozhodla, že si začnu dělat radost. Začala jsem studovat, stepovat a hrát divadlo.

Zuzana tedy není Vaší první hereckou zkušeností. Jaké role máte na kontě?

První roli jsem dostala díky cyklistickému výletu, který jsem absolvovala s divadelním souborem Klicpera. Byla to hlavní role ve hře Brouk v hlavě, což pro mě byla velká pocta a zkušenost. Za své působení v souboru jsem si v podstatě vyzkoušela úplně všechno. Brouk v hlavě je komedie, pak jsme hráli hru Moje dcera

pracuje v Paříži, což je hodně těžká „konverzačka“ a třetí role je taneční.

Divadelní soubor Klicpera má dva režiséry. Studovala jste všechny role se stejným režisérem?

Ano, a musím říci, že je naprosto skvělý. Když jsme zkoušeli hru Moje dcera pracuje v Paříži, častokrát jsem jezdila ze zkoušek s brekem a říkala si „to nedám, nedám, nedám“, ale nakonec to ze mě vyždímal (*smích*).

Vaše postava se vyjadřuje pouze emocí. Bylo to pro Vás složité?

Ano, velice. Na zkouškách jsem byla v pohodě, říkala jsem si, že se nic učit nemusím, vždycky si tam jen něco zadupu. A stalo se, že jsem během zkoušky měla sólo taneček

K tomu navíc početný orchestr. Zkoušeli jste od začátku společně?

Orchestr zkoušel zvlášť. Hudba je napsána speciálně pro ně, nejde o originální noty, protože máme orchestr žesťový. Spolupracujeme s ním delší dobu, vždy, když potřebujeme do hry nástroje. Je to těleso, ve kterém hraje přes čtyřicet lidí, s námi jich vystupuje osm.

Nedělaly někomu problém mikroporty?

Nebyl na ně zvyklý nikdo, používáme je poprvé. V téhle hře to byla nezbytnost. Je pravdou, že máme i nahrávku, tedy variantu pro divadla, která mají malé jeviště kam se kapela nevejde.

Co Vy a zpěv?

Já zpívám k smrti nerad, mám z toho šílený stres, protože to neumím (*smích*). Myslím si, že jsem nejslabší zpěvák z celé skupiny.

Vzpomenete na dobu svých osmnáctých narozenin?

To je veselé vzpomínání. Když mi bylo osmnáct, tak jsem ještě divadlo nehrál. Přijel jsem se do rodiny, kde se divadlo hrálo už devadesát let. Na jaře jsem se oženil a na podzim už jsem také hrál. Jinak v osmnácti jsem byl slušně vychovaný, mírný člověk. Nikde jsem nepařil (*smích*).

Očima odborné poroty aneb hrajete nám na city

Jiří Škoda

Dnešní představení oživilo mé vzpomínky na Jana Wericha, na to, co mě provází celý život a v mnohém ho připomnělo.

Oldřich Randula

Barevné, upovídáné, naivní, hudebně a pěvecky skvělé.

...přehlídka v tužce

Divácké ohlasy

- Musím přiznat, že nejvíc se mi líbil Čochtana.
- Krásný zážitek.
- Skvělý. Byla tam trošku vidět ta amatérština, o to je to živější.
- Hra byla příliš dlouhá a ztrácela náboj.
- Paráda, moc se nám to líbilo.
- Byla to milá hra.

Výsledky hlasování

líbilo	126
líbilo s výhradami	14
nelíbilo	2